

Το κτήριο της Δεξαμενής

Στο νότιο κορυφαίο χώρο ανιχνεύσαμε την κάτοψη ενός μεγάλου, δημοσίου κτηρίου στα λαξεύματα που έγιναν στο φυσικό βράχο για τη θεμελίωση των τοίχων του, το οποίο έχει φάσεις από τα υστερο-αρχαϊκά-κλασικά χρόνια, όπως μαρτυρούν τα υπολείμματα τοιχοποιίας από λιθοπλίνθους, η πρώιμη κεραμική και μια μαρμάρινη κεφαλή νέου των αρχών του 5ου αι. π.Χ. Στην αυλή του κτηρίου αυτού - στρωμένη με βότσαλα, κάθετα τοποθετημένα κεραμιδάκια και κουρασάνι- ανασκάφηκε μεγάλη κυκλική Δεξαμενή, βάθους 8,5 μ..

Η δεξαμενή σώζει στο κατώτερο τμήμα της και σε ύψος 2 μ., περίπου, την αρχική της μορφή. Παρατηρούμε ότι οι αρχαίοι τεχνίτες, για να πετύχουν μεγαλύτερη στερεότητα και στεγανότητα, επειδή ο πορώδης ασβεστολιθικός βράχος, που λαξεύτηκε για την κατασκευή της δεξαμενής διαβρώνεται και σπάει εύκολα, τοποθέτησαν μια στρώση από λιθοπλίνθους και ακανόνιστες πέτρες πάνω στα τοιχώματα του σαθρού βράχου και στη συνέχεια έχτισαν μακρόστενα τούβλα με συνδετικό κονίαμα, τα οποία τοποθέτησαν εγκάρσια. Τον πυθμένα και την εσωτερική στενή πλευρά των τούβλων επάλειψαν με παχύ στρώμα υδραυλικού κονιάματος (κουρασάνι]. Η διάμετρος κάτω είναι 4,5 μ. και πάνω, όπου λείπουν η ενδιάμεση στρώση και τούβλα, φθάνει στα 6,5 μ. Η δεξαμενή συνέβαλλε στην υδροδότηση του οικισμού με την περισυλλογή του βρόχινου νερού, όπως δείχνουν τα αυλάκια-αγωγοί με τις κοιλότητες για το φιλτράρισμα με χαλίκι, που διατηρούνται στις τρεις πλευρές της αυλής και οι πήλινοι σωλήνες που βρέθηκαν στον ίδιο χώρο.

Από τον πυθμένα της δεξαμενής περισυλλέχτηκαν πάμπολλες πήλινες υδρίες και οinoχόες, δύο χάλκινες οinoχόες και χάλκινος κα- δίσκος, που προφανώς χρησίμευαν για την άντληση του νερού. Χρονολογούνται στο 2° αι. π.Χ. και παρέχουν το κατώτερο χρονικό όριο της λειτουργίας της δεξαμενής.